

thi det opstaaer kun, fordi en deel af det Sogneforstanderskabet underlagte Terrain, istedetfor at benyttes paa den sædvanlige Maade, skal indtages til Benyttelse af selve Kjøbstaden. Denne Banfælighed har man troet at kunne afhjælpe paa den Maade, at man i saa Tilfælde lod Communalbestyrelsen og Sogneforstanderskabet træde sammen for at afgjøre Sagen og derefter gjøre Indstilling til Justitsministeriet; hvis de ikke kunne blive enige, vil der da ialtsald kun staae en Majoritet mod en Minoritet, men der vil ikke komme til at staae en Corporation mod en Corporation. Endelig har man fundet, at da Ordene „sammenhængende Fortsættelse“ kunde give Anledning til den Misforstaaelse, at enhver som helst Afbrudelse skulde betage den Deel af en Kjøbstad, der ligger paa Landgrunden, denne sin Charakter, at altsaa den tilfældige Omstændighed, at en enkelt Grundejer har en meget betydelig Have, som maaskee vil forsvinde ved næste Skifte af Ejer, idet den saa vil blive solgt til Byggegrunde og blive bebygget, kunde udelukke Lovens Anvendelse, og man paa den anden Side ønskede en Betryggelse for, at ikke en saadan Bestemmelse, hvortil Justitsministeren, ifølge Indstilling fra Communalbestyrelsen, gav sit Bifald, maatte blive strakt for vidt — vilde det være hensigtsmæssigt i selve Loven at nævne de tre Tilfælde, for hvis Skyld Loven er freven, og som uden Tvivl ogsaa er det, som selve Udkastet har sigtet til, nemlig for det Første det Tilfælde, hvor der ligger et Stykke Land, en Enclave, midt inde i en Kjøbstads bebyggede Grund — omgives den af Kjøbstadsgrund, der er under Cultuur, har den ikke denne Charakter — og saadanne Tilfælde vil enhver vistnok kjende — jeg skal saaledes nævne Stjernholm midt inde i Horsens — for det Andet det Tilfælde, hvor der strækker sig en Risle Landgrund heelt ind i en Kjøbstad, saaledes som f. Ex. er Tilfældet med Kolding Slotsgrund heelt ind i Kolding By, og for det Tredie det Tilfælde, hvor en By er i Begreb med at danne sig en Forstad, der strækker sig ud over Byens Grund, hvilket naturligtvis kun kan indtræde i de Tilfælde, hvor Byens Grændser falde meget nær sammen med den gamle By-Grunds Grændse; sige Tilfælde finde Sted ved mange Kjøbstæder. Hvor disse

3 Tilfælde ere tilfælde, vil man vistnok finde det rigtigt, at den med Hensyn til den her foreliggende Ting aldeles uvæsentlige Omstændighed, at disse Grunde med Hensyn til Fattig- og Skolevæsen høre ind under Landsognet, at de i Henseende til Politis og Retsopleie høre under en Herredsfoged istedetfor under en Byfoged, ikke skal afficere de Fordringer, der stilles med Hensyn til deres Bygninger, naar disse i Virkeligheden udgjøre en Deel af selve Byen. Paa denne Maade har man altsaa ved en forandret Redaction ikke søgt at forandre Principet, men deels søgt at undgaae den for melle Banfælighed, at lade Communalbestyrelsen raade over et Spørgsmaal, der vedkommer Landdistricterne, og paa den anden Side søgt at afværge, saavidt det kan skee ved Loven, at dette Princip udstrækkes videre, end den virkelige Grund hjemler, — Garantien for en rigtig Anvendelse in concreto maa søges i, at Afgjørelsen ligger i en fuldkommen upartiff Haand, nemlig Justitsministerens, og at alle berettigede Interesser kunne komme fuldstændig til Orde.

§ 2 indeholder den Bestemmelse, at Hjørnebygningerne skulle have afbrudte Hjørner, og dette var i Udkastet knyttet til den Bestemmelse, at de tilstødende Gaders Brede var under 16 Alen. Denne Bestemmelse har man troet at kunne lade udgaae; thi saa vaersom man end maa være med at paalægge den Byggende Indstrænkninger, som kunne være byrdefulde for ham, saa har Udvalget dog troet, at det, at afstumpe Hjørnet paa en Bygning ikke medførte nogen egentlig Ulempe for Bygherren. Bruges Bygningen til Handel, saa bliver der derved en fortrinlig Indgang til Boutiken, og bruges den til Waaning, danner et saadant Hjørne i Regelen en meget passende og smuk Form for et Værelse. Bestemmelsen bliver altsaa ikke til Byrde, hvorimod det aabenbart vilde blive meget frygt for Byen i dens Heelhed, at f. Ex. 3 Hjørner skulde afbrydes og det Ane derimod blive spidst, hvilket kunde blive Tilfældet, naar Udkastets Bestemmelse blev vedtagen. — Naar Tid efter anden alle 4 Hjørner blive afbrudte, vil der derved fremkomme et lille Torv eller en lille regulair Figur, som vil være til Prydelse for Byen og ialtsald ikke til Bangir.